

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuissimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1646

De Festis Sanctorum mense Nouembri. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40233

uauit Officium, Oratione excepta. Euangeliū idem, quod in Comite S. Hieron. Officium Missæ, ut in Antiphonario & Sacramentario Gregoriano. Si contingat eos diuidi, quia alter tantum Titularis est Eccleſie, iuxta Rubricam quæ habetur suprà Sect. 3. cap. 10. num. 11. tunc pro S. Simone legatur in primo Nocturno de Communi Apostol. reseruata Lect. Ep. Iudeæ eidem, qui est eiusdem auctor, ut Sect. 5. cap. 12. num. 15. pag. 86. signifi- cauimus. Vide quæ diximus in prima die Maij pag. 147. At quia Lectio quarta non potest diuidi, ea legatur in Festo Titularis, & iterum in Officio alterius translati, sicuti etiam Euangeliū cum Homilia. Lectiones quinta & sexta variari possunt, ut in Communi Apostolorum. Pro varianda Oratione sumi potest Oratio Vigiliae in numero singulari, & mutatis verbis, *præuenimus in celebramus, & præ- nenant in imploret*. sed in his casibus consule sacram Congregationem, ut aliquid proprium concedat.

31. Vigilia Omnia Sanctorum. In Antiphonario & Sacramentario Gregoriano habentur Orationes cum Officio Missæ; sed posterius est sancto Gregorio, ex Pamelio. Concilium Oxoniense & Beda meminerunt.

*De Festis Sanctorum mense
Novembri.*

C A P. X I I I.

OMNIA SANCTORUM. Ordo Romanus habet hæc verba notanda: *In Calen. Novemb. & per totum orbem plebs uniuersa, sicut in die Natalis Domini, ad Ecclesiam in honorem Omnia Sanctorum ad Missarum solemnia conuenire studeat;*

illud attendentes, ut quidquid humana fragilitas per ignorantiam aut negligētiam in solemnitatibus ac Vigiliis Sanctorum minus plenè peregerit, in hac obseruatione sancta soluatur. S. Cyprianus Epistola 34. docet, natalia Sanctorum annua celebranda esse cum Missæ Sacrificio; sed quia omnium Martyrum & aliorum non possunt singula celebrari (teste Eusebio citato à Beleth cap. 154. existimante, quotidie excedere numerum quinque millium) ideo Bonifacius IV. instituit Romæ Festum Omnia Sanctorum hac die: quod deinde alijs orbis Ecclesijs edixit Gregorius IV. anno 835. ex Sigeberto, & præsertim Gallis, & Germanis, ex Baronio in Annal. ad annum eundem. Neque vero est Sanctorum Martyrum tantum hoc Festum, verum etiam Confessorum, ut in Codice M. S. se legisse ait Baron. in Martyrolog. die 13. May. Habetur Festum in Sacramentario: solemne Festum in Ord. Romano. vnde Duplex primæ classis conuenienter fuit statutum. Officium à Gregorio IV. compositum esse, scribit Schultingius ex Beleth capite 127. Pius V. mutauit omnes Lectiones; sustulit primum Responsorium, & addidit octauum de Virginibus.

In secundo Nocturno, & per Octauam, legi iussit Sermonem accommodatum Festo, quem tribuebant aliij Augustino: quod est falsum, cùm ille obierit ante Bonifacium IV. alij Odoni Abbatij; de quo tamen unicum manuscriptum habemus testem in Vaticana Bibliotheca. Nominis Bedæ à Clemente VIII. iussiis est legi; quia inter eius Opera habetur, & vixit ille post Bonifacium IV. vnde & in postrema recognitione Breuiarij secuti

secuti sumus textum ipsum qui Bedæ adscribitur. Officium Missæ in Antiphonario & Sacramentario Gregorio legitur, exceptis Offertorio & Communione, quæ fuerunt mutata: sed posterius est sancto Gregorio, ait Pamelius. In secundis Vesperis mandauit Urbanus VI. post Vespertas festivas cantari Vespertas Defunctorum ritu Duplici, ut dicitur in Breuiario Venetijs edito anno 1521.

2. Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum. Tribuitur hic ritus communiter Odiloni Abbatii Cluniacensi, ex Sigeberto anno 998. à quo diffusus est in totum orbem auctoritate Apostolica; sed à Bonifacio IV. indicatam esse Commemorationem hanc, scribit M. Polonus anno 607. imò anno post institutionem Festi Omnium Sanctorum ab eodem Bonifacio, docet Petrus de Natal. citatus à Demochare Tomo 4. c. 18. Petrus Gallesini auctorem facit Ioannem XVI. suadente Odilone, in Not. Martyrol. Amalarius autem meminit de Ordine Antiphon. cap. 65. qui vixit post Bonifacium, & ante Odilonem, circa annum 800. & causam reddit. Post Officium, inquit, Sanctorum inseruī Officium pro mortuis: multi enim transferunt de præsenti sæculo, qui non illicet Sanctis coniunguntur, pro quibus solito more Officium agitur. Haec ille. Nota ea verba, *solito more*; ergo erat in vsu. Duplex in M. S. & 1550. De Officij auctore & ritu dicemus Sectione nona.

Si in Dominica occurrat, transferatur Commemoratio hæc in diem Lunæ, & Vesperæ in Vespertas Dominicæ, ex Decreto Urbani VI. loco citato. nisi dies Lunæ sit item impedita Festo de præcepto: tunc enim in diem

quartam Nouembris (etiamsi sit impedita Festo nouem Lectionum) transferitur Officium Defunctorum cum Missis, cantata de Festo altera Missa vñā cum Officio de die. Neque Officium hoc Defunctorum omitti debet, cùm sit pars Officij diuinij eo die præscripti, vt notat Suarez libro 4. de Hor. Canonic. cap. 25. num. 8. & 9. & cùm sit pars notabilis, ad restitutionem fructuum teneatur Beneficiarius ad ratam Vesperarum, vel Matutini, vel vtriusque, prout in Bulla Pij V. de qua supra Sectione 1. cap. 6. num. 2. pag. 11. Decreuit etiam sacra Congregatio Rituum prima Septembris 1607. ne pridie vesperi recitetur Matutinum Defunctorum, sed hac die manè: quod est notandum, & obseruandum ex Rubrica propria Breuiarij. Vide Sectionem 9. cap. 2.

4. Vitalis & Agricolæ. In Missali Vaticano vol. 4743. Simplex in M. S. & 1550.

Caroli. A Paulo V. ad libitum Clerici, 6. Decembris 1613. cum Officio & ritu Semiduplici, 3. Decembris 1616. approbato. Si fiat Officium, in lectio- ne Martyrologij legatur de eo primo loco. In tota Provincia Mediolanensi celebrari potest Duplici ritu, ex Decreto sacræ Congregationis Rituum 20. Nonembris 1610. si transferatur, mutatur tertius Versus in Hymno, *Iste confessor.*

8. Octava Omnia Sanctorum à Sexto IV. & ex Codice M. S. Ecclesiæ sanctæ Mariae ad Martyres citato à Baronio in Martyrologio hac die. Duplex ab eodem Sexto, & in Breuiario 1550. Pius V. per totam Octauam reformauit Lectiones.

Quatuor Coronatorum. Ordo Romanus. Antiphonarium & Sacramentarium Gregorianum, cum omnibus Orationibus Missæ, sub nomine quinque aliorum, Decreto Melchiadis, ait Duran. lib. 7. cap. 56. Simplex in M. S. & 1550. Officium, vel ab Honorio I. qui Romæ adificauit eorum Ecclesiæ, ex Martino Cosentino in Chronicis; vel à Leone IV. qui, ex Platina, corpora eorum inuenit, & Ecclesiam illustriorem reddidit.

9. Dedicationis Basilicæ Saluatoris. Dicta est Basilica Iulij a sancto Gregorio, item Constantiniana Lateranensis, à S. Hieronymo; cuius laudes persequitur Petrus Cardinalis Damiani in Ep. ad Cardd. S. R. E. ex quibus patet, eam esse caput Ecclesiarum: & hæc est potissima ratio Festi. Romæ tantum celebrabatur, Radulph. Prop. 22. Habetur in Missali Vatic. vol. 4770. Duplex in Breuiario 1521. Officium de Communi. Pius V. Lectiones 1. & 2. Nocturni addidit.

Theodori. In Antiphonario & Sacramentario Gregoriano, cum omnibus Orationibus Missæ. Habuit Orationem Nyssenus. Metaph. meminit in Actis S. Alippy die 26. Novemb. apud Sur. Tom. 6. Manuel quoque sit. de Ferijs. Simplex in M. S. & 1550.

10. Tryphonis, &c. Constantiopolis celebre Festum Iustiniano Imperatore, ex Procopio lib. 1. de Aedif. Iustiniani. Romæ, ex Radulph. Propos. 22. in Missali Vaticano vol. 4743. Simplex in Breu. 1550.

11. Martini Episcopi. Leone I. Pont. celebratum fuisse hoc Festum ex Concilio Turonico, scribit Galesin. in Martyrolog. Habetur in Sacramentario Gregoriano: à quo in editione Ro-

mana primam tantum Orationem habemus in Missa, omnes autem in Pameliana. S. Bernardus Sermonem habuit; & de generali consuetudine testatur Radulph. Propos. 17. Semidupl. apud Durand. lib. 7. cap. 1. Duplex apud Radulph. loco citato. rursum Semidupl. in Breuiario 1550. à Pio V. tandem Duplex, qui & mutauit Lectiones omnes. Reliqui Officij Gallicani, ut obseruat Pamelius ad Antiphonar. S. Gregorij, dicitur auctor sanctus Radbodus Episcopus Traiectensis, ex Schultingio. Psalmi Nocturnorum sunt de Communi Martyris; quia sancto Martino non defuit palma martyrij, ut dicitur in Antiphona ad Magnificat. Officium Missæ non est idem quod in Antiphonario Gregoriano, & est posterius Gregorio, ex Pamelio.

Mennæ. In Antiphonario & Sacramentario Gregoriano. A quo in Romana habemus primam tantum Orationem Missæ, omnes autem in editione Pameliana. Simplex in Breuiari. 1550.

12. Martini Papæ. Ex Calendar. & Martyrol. Romano antiquissimis, citatis à Baron. in Martyrolog. & in Missali Vaticano vol. 4743. Semidupl. ex Microl cap. 43. Romæ tantum, ex Radulph. Propos. 22. Simplex in M. S. & in Breu. 1550. restituitur Semidupl. à Pio V. Clemens VIII. mutauit Euangel. cum Homilia;

17. Gregorij Thaumaturgi. Nyssenus Orationem habuit. In Missali Romano non ante annum 1550. habetur Festum. Simplex à Pio V. Semidupl. à Clemente VIII. cum Homilia. Si transferatur, mutatur in Hymno, *Iste confessor*, tertius Versus.

18. Dedicationis Basilicæ Apostolorum.

lorum. Loca ipsa ante Limina Apostolorum vocabantur; de quorum oseulo ob dignitatem lege Baronium in *Martyrologio*; ynde sumitur ratio Festi. Romæ tantum tempore Radulphi *Propos.* 22. in Missali Vatic. *volum. 4743.* Dupl. 1550. Pius V. Lectiones 1. & 2. Nocturni adiecit. Clem VIII. Homiliam sancti Gregorij assignauit. Urbanus VIII. quia tam Lectionem opere 1626. & verbis locupletauit anno 1627.

19. Pontiani. In Missali Vaticano prox. cit. Simplex in M. S. & 1550.

21. Præsentationis beatæ Virginis. Hac die præsentatam fuisse, Usuardus ait in *Martyrolog.* Sermones habuere Gregorius Nyssenus, Germanus Constantinop. & Georgius Nicomediensis, qui vixit circa annum 1000. Menologium, & Manuel tit. de Ferys. Apud Gallos sub Carolo Magno 1375. procurante Abbe S. Nicolai in Normandia: ab his ad Saxones, tum ad Sicos transiit, vt enarrat Wion auctor Ligni vitæ lib. 5. Pius II. & Paulus II. ex Molano in Addit. ad *Martyrolog.* vel, vt alij volunt, Sixtus IV. edixerunt. tandem restituit Festum Sixtus V. 1585. Duplex in Breu. 1550. & à Sixto V. Officium vero, quo nunc vrimur, Clemens VIII. designauit, abrogato antiquo, quod erat de Nativitate Virginis, mutato nomine *Nativitas* in *Præsentationis*; cui non bene omnes Antiphona congruebant; & declarauit esse Duplex maius. In 7. Respons. pro *Festinitatem*, dici debet *Præsentationem*.

22. Cæciliae. In Sacramentario Gregoriano cum prima & secunda Oratione Missæ; ultima deinde fuit mutata, quæ tamen habetur in Codice Pa-

meliano. de generali consuetudine testatur Radul. *Propos.* 17. & in Breu. S. Isidori habetur Hymnus de ea. Semidupl. apud Durand. lib. 7. cap. 1. & Radul. citatum, & item in Breu. 1550. quod perseverat. Officium Missæ habetur in Antiph. Greg. Lectiones mutatae à Pio V. fuerunt.

23. Clementis. In Sacramentario Gregoriano. Sed Orationes omnes fuerunt postea muratæ; quæ tamen leguntur in Codice Pameliano. de generali consuetudine Radulph. *Propos.* 17. Sanctus Bernardus Sermonem habuit. Semid. apud Radulph. citatum, & in Breuiar. 1550. imò tempore Microl. cap. 43. Officium est antiquum, mutatis Lectionibus & quibusdam Responsorijs à Pio V. Officium Missæ, ut in Antiphonario Gregoriano.

Felicitatis. In Comite Hieron. habetur mense Julio, & item in Sacramentario Gregoriano, à quo habemus primam & ultimam Orationem Missæ; secundam etiam habet Pamelianus Codex. Sermones habuere S. Petrus Chrysologus & S. Gregor. Simplex in M. S. & 1550.

24. Chrysogoni. In Sacramentario Gregoriano. Simplex in M. S. & 1550. Officium Gregor. Missa tamen aliud est in eiusdem Antiphonario; sed Orationes, quæ apud nos habentur, in citato Sacramentario leguntur.

25. Catharinae. A Treuirenibus cœpit coli anno 1245. ex Lipomano T. 5. & de generali consuetudine fieri, scribit Radulph. *Propos.* 17. In Breuiar. Toletano duo Hymni de ea, in Missali Vatic. *volum. 4743.* habeantur. Galefinius in *Martyrologio* scribit, hoc Festum in Calendario fuisse positum à Ioanne XXII. quia, inquit, in antiquis Martyrologijs de ea non legitur.

Y 3 Se-

174 Comment. in Rubr. Breuiarij. Sect. VII. Cap. XIII.

Semidup. apud Dur. lib. 7. cap. 1. Duplex apud Radulph. cit. rursus Semidup. in Breu. editis 1521. & 1550. Duplex tandem à Pio V. qui, retentis Oratione & Lectionibus 2. & 3. Noct. antiquum Officium proprium integrum ablegauit. Dicitur Aëcatherina in antiquo Codice citato à Baronio in *Martyrologio*.

26. Petri Alexandrini. In eius Festo S. Athanasius puer, puerilibus lusibus seria prænuntiasse scribitur à Ruffino lib. 1. *Histor. cap. 14.* Habetur Festum in Missalibus Vatic. vol. 4743. & 4771. & in edito Venet. 1505. non ante: in Breuiar. tamen 1550. non extat; ergo restitutum est à Pio V. qui & Simplici ritu celebrari Festum iussit.

Obiit ille tamen pridie huius dici, ex Galesin. in *Martyrologio*. Et hæc de Proprio Sanctorum.

Addam duo pro declaratione praedictorum. Alterum est, quod nomine *Officii Missæ* intelligimus Introitum, Graduale, Offertorium, Communione: & in Horis Canonicas pro *Officio*, Orationem conformem Missæ, tum Antiphonas, Responsoria, & Lectiones. Alterum est, quod Manualem sapienter citauimus tit. de Ferijs; non quod ipse indixerit Festa, sed Ferias in Festis, & cum tamquam testem Festorum apud Græcos obseruatorum attulimus in medium. Floruit autem anno 1180. & sequenti obiit.

SECTIO OCTAVA.

De Communi Sanctorum.

COMMVNE Sanctorum continet ea quæ ad Horas Canonicas sunt necessaria, quando in eorum Festis non habentur propria, nimirum Hymnos, Antiphonas, Psalmos, & huiusmodi. Potissimum autem deseruit ijs Sanctorum Festis, qui de numero Apostolorum sunt, Martyrum, Confessorum, Virginum, non Virginum, item Patronorum, seu Titularium; item Dedicationis Ecclesiæ, & frequenti Officio, quod vocatur S. Mariæ in Sabbato. Sed in genere occurrit quæstio de Communi: Quo die celebrandum erit Festum illius Sancti, de quo nescitur dies obitus, neque translationis, neque insignis manifestationis, & eiusmodi; & tamen alijs de